

[Socialministeren.]

ansvaret ikke skal tages fra den enkelte, glem ikke dette.«

Ansvarer skal ikke tages fra den enkelte. Det kan stå som et motto for fremskridtspartiets socialpolitik, og hr. Jørgen Junior siger, at det må vi ikke glemme. Jeg kan love hr. Jørgen Junior for, at vi ikke skal glemme, at man i fremskridtssamfundet er overladt fuldstændig til sig selv.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg takker ordførerne for behandlingen af ændringsforslagene og skal for mit eget vedkommende starte med at give nogle kommentarer til venstres ændringsforslag. Jeg vil straks sige, at venstre med disse forslag efter min bedømmelse ikke er faldet for fristelsen til at konkurrere med fremskridtspartiet. Det samme kan desværre ikke helt siges om de konservatives ændringsforslag, det skal jeg straks vende tilbage til. Jeg vil også have lov at sige, at jeg med en vis interesse noterede mig hr. Christophersens opgør med fremskridtspartiets ændringsforslag.

Regeringen kan imidlertid ikke tilslutte sig de nedskæringer, der indeholdes i venstres ændringsforslag, og jeg skal for nogle få af de vigtigste af venstres forslag redegøre for, hvorfor vi må afvise dem. Men jeg har ønsket indledningsvis at pege på, at forslagene som helhed ikke hører hjemme i de vilde overdrivelers verden, sådan som vi ser det for andre forslags vedkommende, selv om deres eventuelle gennemførelse dog altså ville have så uheldige sociale og beskæftigelsesmæssige konsekvenser, at regeringen må tage afstand fra dem.

Men i denne konstatering af mådehold i omfang i venstres ændringsforslag ligger jo omvendt også, at selv om disse forslag blev gennemført, ville den samlede økonomiske virkning naturligvis også blive behersket.

I forhold til det foreliggende finanslovforslag med de af regeringen stillede ændringsforslag repræsenterer venstres egne ændringsforslag en besparelse på knap 350 mill. kr. og de forslag, som venstre har stillet sammen med de konservative, yderligere 1,3 mia kr. I dette tal indgår imidlertid dels en begrænsning af lovreserven på 125 mill. kr., hvor jeg har foreslået en nedsættelse med 90 mill. kr., og en reduktion af pris- og lønreserven på 160 mill. kr., som næppe er holdbar bl. a. set på baggrund af, at denne konto af regeringen er foreslået reduce-

ret med i alt 800 mill. kr. på baggrund af den nu anslåede pris- og lønudvikling. Det vil sige, at den besparelse på sammenlagt 1.650 mill. kr., som venstre alene og sammen med de konservative har stillet forslag om, formentlig skal reduceres med et par hundrede millioner kroner, og den samlede budgetbesparelse bliver herved på knap 1½ mia kr. i forhold til finanslovens samlede udgifter på op imod 90 mia kr.

Lad mig herefter knytte nogle bemærkninger til nogle få af de ændringsforslag, som venstre stiller enten alene eller sammen med de konservative. Det første og vigtigste er, at de to partier følger angrebene ikke mindst fra sidste år på EFG-uddannelsen op. Man foreslår dels bortfjernelse af det beløb, der er indbudgetteret på undervisningsministeriets konto til dækning af merudgifterne ved den forestående revision af EFG-loven, dels en meget kraftig begrænsning af lovreserven, sådan at der også på den måde lukkes af for den fortsatte udbygning af disse uddannelser, som begge arbejdsmarkedets parter jo ellers nu er gået ind for. En sådan beskæring af planerne for EFG-uddannelsen er på ingen måde acceptabel for regeringen, og det er da også med tilfredshed, at jeg kan konstatere, at de to partier står alene med disse forslag, der ikke mindst under de nuværende arbejdsløshedsforhold vil ramme de unge hårdt.

Venstre og de konservative har tillige stillet ændringsforslag om, at reguleringen af visse af vore sociale ydelser enten suspenderes eller begrænses. Det drejer sig om den samlede ramme for ungdomsydelser, der foreslås helt ureguleret, og om almindeligt børnetilskud, som i efteråret 1977 kun foreslås reguleret med 1 dyrtidsportion, om sygedagpenge og arbejdsløshedsdagpenge, hvor reguleringen foreslås maksimeret til 6 pct.

Forslagene må, synes jeg nok, give anledning til nogen undren, vel ikke så meget over, at de to partier stiller besparelsesforslag på det sociale område, som over, hvad det egentlig er for en tankegang, der fører frem til, at der skal spares netop på børn og unge og på syge og arbejdsløse. Hvorfor netop på disse grupper og ikke på andre? Det kan jo ikke være, fordi de to partier mener, at disse grupper af medborgere har en særlig høj levestandard, som gør besparelser her rimelige og retfærdige.

Venstre fremsatte i efteråret forslag til folketingsbeslutning svarende til disse ændringsforslag om sygedagpenge og arbejdsløshedsdag-